

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20025/2022
19.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ и ВВ, обојица из ..., против тужене ГГ из ..., чији је пуномоћник Снежана Беднарик, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни тужилаца ДД из ..., чији је пуномоћник Миленко С. Прибичевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији умешача изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 753/22 од 30.03.2022. године, у седници одржаној 19.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији умешача изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 753/22 од 30.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија умешача изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 753/22 од 30.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 20904/2020 од 08.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев тужилаца да се утврди да је ништав и не производи правно дејство уговор о доживотном издржавању закључен 14.08.2016. године, оверен пред Јавним бележником Вранеш Игором у ... ОПУ ../2016 од 09.09.2016. године, између ЂЂ из ..., као примаоца издржавања и тужене ГГ из ..., као даваоца издржавања, којом се обавезује Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Нови Сад да на основу ове пресуде изврши брисање уписа права својине установљеног на име и у корист тужене на непокретностима ближе описаним у овом ставу изреке, и да тужиоцима накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужилаца да се поништи уговор о доживотном издржавању закључен 14.08.2016. године, оверен пред Јавним бележником Вранеш Игором у ... ОПУ ../2016 од 09.09.2016. године између ЂЂ из ... као примаоца издржавања и тужене ГГ из ... као даваоца издржавања којом се обавезује Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Нови Сад да на основу ове пресуде изврши брисање уписа права својине установљеног на име и у корист тужене на непокретностима ближе описаним у овом ставу изреке, и да тужиоцима накнади

трошкове поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев тужилаца да се раскине уговор о доживотном издржавању закључен 14.08.2016. године, оверен пред Јавним бележником Вранеш Игором у ... ОПУ ../2016 од 09.09.2016. године између ЂЂ из ... као примаоца издржавања и тужене ГГ из ... као даваоца издржавања којом се обавезује Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Нови Сад да на основу ове пресуде изврши брисање уписа права својине установљеног на име и у корист тужене на непокретностима ближе описаним у овом ставу изреке, и да тужиоцима накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да туженој на име трошкова поступка исплате 427.330,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев за законску затезну камату на трошкове поступка од пресуђења до извршности пресуде одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 753/22 од 30.03.2022. године, ставом првим изреке, жалбе тужилаца и умешача су одбијене и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужилаца, тужене и умешача за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, умешач на страни тужилаца је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни новим тумачењем права нити уједначавањем судске праксе. Образложење побијане пресуде је у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у случају утврђења ништавости, поништаја и раскида уговора о доживотном издржавању, а питања на која се указује као спорна, везана су за конкретну чињеничну подлогу и разрешење чињеничног питања конкретног спора. Указивањем на извештај и састав комисије судских вештака и анализирањем налаза и мишљења судског вештака уз указивање на здравствено стање примаоца издржавања сад пок. ЂЂ, заправо се оспорава чињенично стање и оцена изведених доказа, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Осим тога, умешач уз ревизију не прилаже судске одлуке у којима је о истом чињенично-правном питању одлучено на другачији начин.

Имајући у виду изнето на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 09.05.2017. године са захтевом за ништавост и поништај уговора о доживотном издржавању, без означене вредности предмета спора.

У конкретној правној ствари се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему вредност предмета спора није одређена ни у тужби, ни током поступка. Такса на одговор на тужбу је одређена у висини од 1.330,00 динара, док такса на тужбу није одређена. Према становишту Врховног суда, када вредност предмета спора није означена у тужби нити је означена или утврђена накнадно до правноснажног окончања поступка, вредност предмета спора се утврђује према одређеној, односно наплаћеној судској такси. Таксеном тарифом – тарифни број 1. став 1. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“, бр. 28/94....95/18), прописано је да се такса за тужбу и противтужбу поднету пред судом опште надлежности плаћа према вредности предмета спора: преко 10.000 до 100.000,00 динара вредности - 1.900 динара увећано за 4% од вредности предмета спора, а за одговор на тужбу, плаћа се половина таксе из става (1) овог тарифног броја.

Имајући у виду да је такса на одговор на тужбу одређена у износу од 1.330,00 динара, те да би такса на тужбу била одређена у износу од 2.660,00 динара који износ одговара вредности предмета спора до 100.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначењатужбе, то је Врховни суд оценио да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправака
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**